

— Foile săptămânala, întocnită de preotul IOSIF TRIFA. —

Abonamentul: pe un an 150 Lei.

Redacția și Administrația: Sibiu, Aleea Filosofilor Nr. 18

Un număr 3 Lei.

E timp acum de baluri, jocuri și petreceri?...

Marile catastrofe din lume au fost precedate totdeauna de nebunia petrecerilor — Potopul i-a prins pe oameni bând și jucând (Matei 25,37-39) — Ce spun proorocii?

Lucruri ciudate se petrec azi în lume. Din toate părțile fulgeră semne și arătări cerești. Din toate părțile se arată semne și prevestiri de vremi grele, de vremi biblice, apocaliptice. Sub ochii noștri s'a ivit în lume Antihristul și pestea capul nostru zboară ca în apocaliptic.

Iar în vremea asta, lumea fine să joace și să-și petreacă, ca niciodată. Iată, spre pildă, aici la Sibiu. Numai baluri românești au fost în dulcele acesta, vre-o douăzeci. Încep cu petrecerea Reuniunii meseriașilor din ziua de Crăciun (sub președinția părintelui protopop, s-au perândat: balul Reununii femeilor gr. catolice, balul soc. „Prințipele Mircea”, balul „Acțiunii românești”, balul mascat al „Soimilor”, etc. etc. urmând, drept închelere, balul Reuniunii femeilor ortodoxe (de sub preșidenția d-nei protopop).

cu invitarea de mai jos:

Societatea Ortodoxă Națională a femeilor Române, Filiala Sibiu, cu onoare Vă invită să participați la

SERATA DANSANTĂ care va avea loc Sâmbătă, 27 Februarie 1937. Tombola și un bogat bufet, oferit de doamnele din comitet stă la dispoziția publicului.

Adăgați apoi la acest bilanț și balurile Sașilor, Ungurilor, protestanților, catolicilor, precum și balurile „servitorilor și servitoarelor” și iată, se poate spune că Sibiu „a măncat, a băut și s'a scutat să joace”.

Și în preună cu Sibiu, tot așa au băut și au jucat și celelalte orașe și sate. Lumea întreagă parecă „s'a scutat să joace” și să-și petreacă.

Asta nu e semn bun. Așa e un semn rău, pentru că Biblia și istoria noastră că marile catastrofe din lume au fost precedate totdeauna de nebunia jocurilor și petrecerilor.

Potopul i-a prins pe oameni bând și măncând. Și tot așa îl va afla și pe oamenii de czi, potopul cel de foc. Căci p re c u m a fost în timpul lui Noe... când oamenii măncau și beau (și jucau)... tot așa va fi și la venirea Fiului omului” (Matei 25, 37-39).

Acel fioros: Mene, Tekel, Fares, s'a ivit în timpul unui ospăt (Danil cap. 10).

Imperul roman, s'a prăbușit când jocurile, petrecerile, sporturile își ajunseră culmea. Turcii au ocupat Bizanțul când creștinii dănuiau.

Toți proorocii din Vechiul Testament au strigat după petreceri și jocuri, profetind că după ele vine urgia lui Dumnezeu. Pedeapsa lui Dumnezeu a venit peste poporul iudeu cănd: „pe ulje se striga după vin” (Isaia 24,11), când „preoții și prooroci erau îmbătați de beaturi tari, erau stăpâniți de vin, aveau amețeli din pricina băuturilor tari; se clătinau când prooroci și roțineau când judecau” (Isaia 28, 7-8). Pedeapsa lui Dumnezeu a venit când oamenii de atunci — ca și cel de azi — „eu chitare, eu alăute, cu timpană și cu

fluere beau vinul, dar spre lucruile Domnului nu caută și lucrurile Lui nu le socotesc” (Isaia 5,12).

După o astfel de nebunie de petrecerilor a venit, pe timpurile aceluia, pedeapsa lui Dumnezeu. După joc și veselie a venit jale și întristare. „Toți cei ce erau cu inimă voioasă, suspină. Desfătărea timpanelor a încetat. Vuetul celor ce se veselesc, a amușit. Nu se mai cântă când se bea vin și beaturile tari îl se par amari când le beau” (Isaia 24, 7-9).

Cercetând deci Scripturile, să luăm aminte căci ele strigă și după jocurile și petrecerile de azi. Dumnezeu ne vestește și pe noi că „va schimba veselile noastre în jale” (Isaia). Că vom ajunge și noi vremea când „dansurile noastre se vor preface în jale.. jalea va lua locul dansurilor” (Păgări Jeremia 5,15). Să înțelegem că nu e acum timp de jocuri și baluri, ci de post și rugăciune.

Și mai presus de toate, noi preoții și vestitorii Evangheliei să înțelegem că nu e acum timp de a-ora jata baluri și „jocuri nevinovate”. Că trebuie să suflăm, mal tare ca oricând, din trămbiță.

Trămbiță — zice Domnul prin proorocul Ioh — cu trămbiță din Sion.. Să se turbure toți ce lo-cesc pământul, că aproape este zlăua, întunericul și-a cedat, a primediat și a pierzări.. Întoarceți-vă la Mine — zice Domnul — cu totă inimă voastră, cu post, cu plângere și tânguire. Rapeți-vă înțimile voastre și nu hainele voastre... și înținti post, vesiliți vindecare. Adunați poporul, stințăți, adunare, alegeti bâtrâni, adunați prinele cari sug la fătă. Să iasă mirile din asternutul său și miresa din camera sa. Intre tindă și înțre altare vor plângere preoții cari slujesc Domnului și vor zice: Doamne îndură-te de poporul Tău și nu da moștenirea Ta spre ocără, ca să o stăpânească pe dânsa păgâni; ca să nu se zică în popoare: Unde este Dumnezeul lor? (Ioh cap. 2).

Cetind cărțile Oastei
mi s'a aprins dragostea
de Domnul

mă oblig a mă lepăda de plăcerile lumii pentru dragostea Domnului.

Teodor C. Nută
Cojoacă, com. Cătina-Buzău

† A trecut la Domnul

Fr. Ioan Plăcintă din Poiana Sibiului, bun luptător pe frontul Castel de acolo. La locuința de veci a fost perfecțuit de către frați și surori. Domnul să-l odihnească în locuințele Lui.

Fr. D. Radu.

Adunări s'au mai ținut...

La Soard Tr. Mare

In ziua de 6 Februarie, in casele fr. Oh. Căpățană, am avut mari bucurii.

Au venit pe Domnul vre-o 15 frați și surori. Micuțele fetițe au spus poezii cari au stors lacrimi din ochii tuturor.

Pentru toate, slăvit să fie Domnul.

Fr. D. Clojan, Sighișoara.

La Doftana—Bacău

Domnul ne-a învățat de mari bucurii în ziua de 6 Ian. Înăud parte mulțime de frați; la adunarea noastră, o biruință a Duhului Sfânt a fost acelaș adunare. A vorbit părinte Nalboiu, cantică catăraie, fr. Bălățu și subsemnatul. Seara s'a filmat viața Mântuitorului într'o foștă călăuză, în scosă și nu-i a dat voie.

Toader Diaconescu și frații

La Boldu R.-Sărăt

O adunare plină de bucurie a avut loc la biserică. Deși a fost un mănuș, cu viscoi și zăpadă, frații împreună cu preotul au venit pentru a se bucura împreună cu fr. călători.

fr. Banu Iordache.

La Tuicanii Moreni—Prahova

O adunare plină de bucurie a avut loc în 24 Ianuarie având în mijlocul nostru și pe frații Costică Micu—Livadie și Gav. Munteanu—Ocniță. Suntem mulți frați la număr și ne pregătim să depunem legămățul. Rugăm pe tr. nazarei a ne cerceta.

În numele fraților.

I. Birău.

Delă 80 km. depărtare prin zăpadă și ger la adunarea Oastei — Frați din 16 com.

cu 4 steaguri.

Prealabilul nostru păstor, mare bucurie am avut la adunarea Oastei din com. nostră la 24 Ian. când au venit între noi frați din 16 com. și 2 jud. cu 4 steaguri, dela 80 km. depărtare cu săniile. Prin zăpadă și ger cu fețele încălcături au venit aducând cântări de laudă ca ingeri din sf. Evanghelie. Păstorul com. Al. Dumitrescu, ne a ridicat înimile spre creștinul bălădundu-ne să mergem pe fronturi. În mijlocul bisericii ne-încăpătoare s'a săfinoit, steagul apoi am ieșit în procesiune până la o cruce ridicată de noi în mijlocul comunei.

Slăvit să fie Domnul.

Al. V. Neagu

Săteni - Ialomița.

Răspunsuri, precizări și încreșteri pentru istoria Oastei.

Dăm, și vom da, în continuare câteva răspunsuri, precizări și încreșteri pentru istoria Oastei Domnului. Pentru că înșați zbuciumata istoie a acestei mișcări, este și ea o predică vie și plină de învățătură.

Chestiu cu jocurile.

Un punct al conflictului — și doar cel mai esențial — a fost chestiu cu jocurile. Dar luxururile s'au lămurit. Ce-ea mi s'a spus verbal în ultima audiere, iată și un vînt «Telegraful Român», ofițerosul Mitropoliei, și a verificat și în scris (cum am arătat în noul trecut). În legătură cu societatea sf. O. Gheorghie și intrarea ei, cu jocurile și petrecerile, în foaia Oastei, mi s'a spus că dansurile și distracțiile nu sunt oprite; ele trebuie numai «curățite» și «asimilate». «Noi trebuie să săfinoj jocul.. să-l botezăm, cum s'ar putea carecum zice...»

Eu am «refuzat» cum spune însoșu «Telegraful Român» — acest lucru, și de aici neințelegerea și «pedepsirea» ce mi se va da.

Statutele — Negru pe alb și roș pe albastru.

Un alt punct al conflictului, au fost Statutele. În ultima audiție am spus lămurit că nu m'am putut decide să primești aceste statute, facute într-o formă altă de nici potrivită pentru creația Oastei.

Păreri despre Statute

„Nici o pasere nu intră într'un cub pe care nu și l'a făcut ea”

Privitor la Statutele cari s'au făcut pentru Oastea Domnului, am primit și primul mereu o mulțime de scrisori din toate părțile țării, cari toate spun acelaș lucru: Statutele nu sunt potrivite pentru Oaste. Din cele multe, multe spicule mai jos căleve:

Fr. Nicolae Lazar dela Făgăraș, cercetându-ne zilele trecute, ne-a adus o potrivită părere și asemănare, pe care a auzit-o dela un frate din Porumbac.

Nici o pasere — zicea acel frate — nu intră într'un cub pe care nu și l'a făcut ea... aşa și «pasarea» Oastei, trebuia lăsată să și facă ea cuibul ei (statutele)... mie, zicea acel frate, îmi place de pasare, dar nu mi place de cuibul ce i s'a făcut... îmi place Oastea, dar nu-mi plac Statutele...

Păreri simple, dar multă grăitoare!

Cuvântul fraților dela Cernăuți

Dăm, în continuare și sfârșit, și cuvântul fraților dela Cernăuți: Oastea Domnului n'are nevoie de președinți, ci de Cuvântul Domnului rostit din înimă. Nu vrem să ne despărțim de Biserica cu statutele noastre.

Lumea să înțeleagă, că Pă. Trifa nu e președintele nostru, ci pă. nostru care nu ne-a lăsat să dormim în păcate, care ne-a pus undeleme în cîndele și ni le-a aprins. Nu pentru că nimeni altul dintr-preoți n'a dorit acest lucru ci pentru că vorba lui a lovit mai puternic înimile. Dumnezeu a voit aşa. Noi, Ostașii Domnului, suntem cei mai de drept a aduce măngăere Pă. Trifa.

Noi, nu mai suntem o rătăcire, ci tocmai venite la Păstor. Statutele sunt bune pentru cel ce nu stă în ataul acesta, aceia poate se vor putea aduce cu comitele și organizații. Noi putem pune oricând viața noastră ca jefită pentru Biserică. Noi ne chinuim să aflăm pe Isus Domnul și să-l facem cunoscut altora prin viața noastră.

Raport Din Cornurile Prahova.

Frații de acolo au zidit o casă a Oastei; unde în adunări în Duminele și săi bători. Ne raporteză fr. Dumitru V. Marcu

Față de acest refuz mi s'a aruncat acuza: Expreotul Trifa pune vină pe statutele ce s'au dat «Oastei Domnului», că adică nu i se potrivește, dar nu arată în ce constă nepotrivirea, ci se învecă în fraze goale, de mult cunoscute, că ele opresc apa, vântul și focul Duhului («Telegraful Român» din 7 Februarie 1937).

Îată înșa că față de această acuza, în «Lumina Satelor» din numărul trecut, stă scris, negru pe alb «că statutele, sau pravila Oastei» cum i s'a zis, cu anumite lipsuri cari pot stațenigi mișcarea Oastei, nu mai încapă nici o îndoială... unele articole sunt de natură a atinge esența mișcării... era mai bine să n'aveam alt statut. Ni era să-l dea judecătura bisericii» («Lumina Satelor» din 14 Februarie 1937).

Adeacă, vedeți ce se întâmplă aci? Când eu am spus același lucru, în audiția din urmă, că stat.tele nu sunt bune, acest lucru a fost luat ca o declaratie că «nu vreau să reînfiu în bisericii.. și sunt contra bisericii»...

Am fost somat atunci să răspund repede de ce nu sunt bune statutele, iar «Telegraful Român» spune că «m'am învecat în fraze goale» neputând arăta de ce nu sunt bune. În acum înșași «Lumina Satelor» scrie că statutele nu sunt bune.

În foaia noastră nrul 5, am scris roș pe albastru că

Oști noui s'au mai format.

La Ghinești—Dâmbovița

Cu ajutorul Domnului, am reușit să înjgebem și noi o mică Oaste nouă în com. Ghinești D-ja.

Domnul să ne ajute.

Gheorghe C. D. Nica

La Corunel—Severin

Vă cunoscut că în comună noastră s'a înființat Oastea Domnului Isus Biruitorul prin fratele Senca Vasile, care primește foia. Mulți oameni se adună la biserică să asculte cuvintele sfiate din Biblie și fol.

Ioan Ion, Ceteiu V. cantor, Ion Adamc, primar,

La Slătina—Timișul

Trăim laolaltă ca frați.

Dumnezeu s'a indurat și a suflat și peste această comună cu harul Său de ne am putut aduna și noi peste 100 de persoane la Oastea Domnului, români ortodoci și rom catolici. Trăim la olătă ca frați în Domnul. Facem adunări de 3 ori pe săptămână unde lăudăm cu toții pe Domnul.

La Râca-Nouă—Teleorman

Ne-am decis a intra în luptă.

Văzându-ne în stăntoarea în care ne afilăm și citind cările sf. voastre ne-am decis a intra în luptă pentru credință: Marin M. I. Barbu, Caterina N. Stoica, Marin I. Stoica, Maria N. Matei, Ion A. Radu, Ion V. Dora, Darin N. Matei, Ion M. Barbu, Leana I. A. Radu și Oh. Barbu. Toți aceștia ne am hotărât a lupta până la moarte.

La Voitești—Gorj

prin răvnă fr. Inv. C. Ursu, o Oaste formată din 22 suflete a pornit la luptă și în comună noastră. În ziua de 27 Decembrie când s'a slujit steagul, au depus și legămantul.

Ne-a încurajat la luptă fr. Băzăvan, Miclău și iubul noastru părinte Ursan care mult ne sălusează.

D-tru Ilie Tăscă, Voitești—Gorj.

O nuntă Ostașească la Tălmaz-Tighina

Slăvit să fie Domnul. Am avut și o nuntă duhovnicescă, a lui Josan Afanase cu Jitari Matroane au luat palte și frați din Cazacea-Veche și Sinduc petrecând cu o mare bucurie dar și multe ispite încalezănde să slăvit să fie Domnul că am bluțit.

Fr. Jitari Efim
Com. Tălmaz jud. Tighina

statutele nu sunt bune, și iată acum, același lucru îl spune negru pe alb și «Lumina Satelor», și pe urmă tot eu voi fi «pedepsit» ca un «ăzvărit și neascultător». Să judece Domnul.

Papă nu! dar nici papălapte

Mi se aduce invinuire că și fi vrut să fiu un fel de Papă la Oaste. Contra acestei invinuiri mărturisește și faptul că de 5 ori am propus convocarea unui stat al Oastei, alcătuit din loji cărturarilor și conducătorilor mai de seamă ai Oastei, pentru a ne sfătuim asupra bunului mers al mișcării — și de 5 ori am fost refuzat, și tot eu sunt invins că am făcut pe «Papa». Dacă să fi accepătă că statul cel-i propusese acum pe urmă, conflictul s'ar fi putut aplăsa cu bine.

Mi se aduce invinuire că nu pot primi răbdajula cea nouă dela Oastea Domnului «din lipsa de smerenie».

Va fi. Fentrucă în lumea aceasta este și un fel de «smerenie» care include ochii față de păcat, calcă în picioare cuvântul lui Dumnezeu și se impacă cu toate păcatelor pe care să trăiască în pace cu toată lumea.

Eu însă î-L rog pe bunul Dumnezeu să mă ferescă, până în sfârșit, de o astfel de «smerenie». Mai bine îndur toate «pedepsele» și «căte-isările» din lumea asta, decât cu astfel de «smerenie» să dobârdesc iadul.

(va urma).

Iar tu te luptă și sufere, ca un bun ostaș al lui Hristos (2 Timotei 2, 3). Fii credincios până la moarte, și îți voi da cununa Vieții! (Apocalips 2, 10).

Nimenea, ostaș fiind, nu se incurcă cu treburile vieții, dacă vrea să placă celui ce l-a scris la oaste (2 Timotei 2, 4).

Părintele Marin „suflă cu îngrijorare“ împotriva Oastei... (urmare)

Vai! Vai! părinte doctore! Nu sunt destul oameni carl au uitat de Cer și de Hristos? Nu este destul de mare tabără idolatriilor care slăvesc munca în spiritul învățăturii materialiste a bolșevismului?

Nu simți cum se clăină pământul de zângântul armeilor și tunurilor? Nu auzi cum mugesc valurile comunismului sub catastrofă? Bisericii lui Hristos? Nu-i de cins că săngeră întru Domnul Isus, din pricina legheoanelor de necredință botezată în Hristos? În aceste vremi cumplite de ticăloșie omenească, tu preot al lui Hristos îsbășești cu târnăcopul în Oastea Domnului, care este avantgară jertificnică și disciplinață a Bisericii?

Să te erte Dumnezeu pentru această greseală. Cei dela «Glasul Monahilor» ne-au întepătat de multe ori. Noi nu ne-am fărocoșat. Suntem cu «frică și cutremur» îndreptățiti de lumenii Mântuitorului lumii. Părintele A himndrat Scriban a scris de multe ori în diferite gazete despre «aturerile celor dela «Glasul Născutului»... Noi plărgem pe toți prietenii noștri...

Când din rândul laicilor se ridică bărbății nelinăscuți, în luptă pentru apărarea Crucii, dar în același timp se găsesc preoți care cer pedepsirea celor ce se roagă după privilia Bisericii lui Hristos, putem mărturisii pe bună dreptate că au sosit «zile grele» pentru Biserica lui Hristos și pentru întreaga lume.

În Spania au plecat 7 tineri români-ortodocși în frunte cu un preot ca să lupte împotriva anti-christului, apărând Crucea. Acolo—în lupte groaznice—a murit slături de viteazul legionar Iosef Moja și vrednicul legionar Doctor Vasile Marin.

Și pe când pe meleagurile Spaniei — la începutul lui Ianuarie a. c. — un doctor în drept cu numele Marin, întărandu-se marit ca un «ostaș viteaz al lui Hristos» pentru îsbăvirea crucii, în țara noastră, — la București, de unde au plecat cei 7 cruciați pe frontul Spaniei — un doctor în teologie și preot al lui Hristos cerea la scris prin «Glasul Monahilor» pedepsirea celor care îngrenunchiază la picioarele

croi, lăudând pe Dumnezeu, ziuă și noaptea în rugăciuni nesfârșite... Parcă părinte Marin Ionescu ar trăi în Rusia Sovetică, aşa scrie de ciudos împotriva creștinilor duhovniciștei, împotriva ostașilor!

Cine sunt astăzi oamenii care i-au măsuri împotriva celor care cred în Dumnezeu?...

Bolșevicii... Păzește-ne, Doamne, de legheoanele, bolesvice care se opresc asupra noastră și asupra Sfintelor Tale Biserici pravoslavne, iar părintelui doctor Marin Ionescu dă în gând smerit ca să poată roti de 7 ori în zi cum zice Psalmistul, cu deplină căință și cutremurare: «Să nu ne duce pe noi în lipsă, că ne îsbăveste de cel viclean. Amin.

Preot N. Munteanu-Muntmarg

Realizările Oastei Domnului din Lăloaia-Bacău în cursul anului 1936

Prea cucernice și scumpe Părinte, vă raportăm cu bucurie că prin ajutorul Domnului fronturile Oastei din aceste părți sunt la datorie și se întăresc mereu. Luptăm și ne rugăm Domnului pentru sf. tăiană la moarte, fiind cu toții înăuri de acela ce ne a descoperit «mana» cea ascunsă.

Domnul ne-a ajutat și nouă să facem următoarele realizări în anul 1936

1. Am distribuit «munite» duhovnicească dela turn în valoare de 19 000 lei priu Pă. Bogoride, din care cărti «Alcohoil» 50 bucăți și calendar de pe 1937, în număr de 170.

2. Am făcut 11 abonamente noi la «Isus Biruitorul».

3. Am strâns și împărțit diferite ajutoare în bani de 6000 lei.

4. Am înființat 3 grupuri de Oaste.

5. Dela fr. Miron-O-hei am cumpărat un aparat de cinematograf cu «viața Mântuitorului» cu înălță 4 filme religioase pentru suma de 10,900 din care jumătate am achitat. (Aici au contribuit toți frații ostașii de pe valea Taziaului și Trotușului).

Am avut o adunare mare de organizare la Lăloaia și una foarte mare pe județ la Scorneni. Apoi adunări mai mari și frumoase cu steaguri în diferite 10 locuri.

Aproape toate folle noastre dragi «Isus Biruitorul» și sătele, la care suntem abonați; le-am distribuit gratuit la adunările pe unde am fost.

Mulțumim Domnului pentru toate acestea și strigăm: Săvăt să fie Domnul în vecl!

Chemare

Veniti cu toții la noaptea Domnului și adunarea din 20 spre 21 Februarie la Simeria-Veche.

Se roagă a fi cercetați tinerii frați militari: cap. Hîncas Dumitru comp. 5-a; fr. Șanta Nicolae comp. 6-a; cap. Tungs Vasile comp. 11, Regt. 81 Infanterie—Dej.

INANITE! pentru ceasul de acum.

Iar prigoanele părinte,
Iară spini și cruci și iar,
În disprețul tuturor
Sui ai crucii grec calvar...

Putu-ți-ai în spate crucea,
Ce-o crezură ei mai grea,
Sub potopul de batjocuri
Doar te-i prăbușit sub ea.

Inbrăcatu-te-ai în hule,
Ca pe-un lup te-ai zugrăvit
Nici un „miel” din „turma mică”
Insă nu te-a părăsit.

Putu-te-ai sub anatemă
Ca un fur ai fost strigat,
Nici un singur iu părinte,
Platra nu a ridicat...

„Pe calvarul Suferinții
Domnul s'a suiat cu drag;
Inainte deci părinte,
Te urmăram strag, strag...

Nu ne-n fricoșeaază moartea
Nu ne temem nici de-un jug
Suntem gata, pentru Domnul
Să de Jertfă și de plug!...

Putu-ne-au în cale-stavili
Greutăți mai mari ca noi,
Dar nici unul din copii
Domnului-n'a dat 'npoi..

Nu ne temem de prigoane,
Ori de unde ne ar veni,
Căci Isus Biruitorul
Ne-a 'nvățat a suferi!

Peste toate, ridica-v'om
Sus, al Domnului drapel
Să vom și jertfi și moartea
Să viață pentru El...

„Peste mille de piedeci
Căte'ncale ți-s'au pus,
Peste toate, înainte,
Treci strigând „Isus! Isus”!

Sus Cuvântul Lui, părinte,
El, de-apururi, e cu noi,
Inainte pentru Dânsul
Niciodată înapoi!...

Nu ne-n fricoșeaază moartea
Nu ne temem nici de-un jug
Pentru Domnul suntem gata
Să de Jertfă și de plug!...

TRAIAN DORZ

CHEMARE

La Horodnicul de Sus-Bucovina

Rugăm pe toți frații bucovineni, m.i. ales fr. din Rădăuți și fr. de ligătură, a veni în ziua de 24 Februarie la adunarea de sfântare, la care va lua parte și pă. Voicil Bujoreanu cu sora Tilly. Jertfă și o zi de lucru pentru Domnul și venit. Fr. din Horodnic. G. Oogu și G. Lungoc.

Poșta administrației.

Ioan T. Bucor Cisiău carteia vă a trimis în 28 Ian.

Noaptea Domnului dela Sighișoara

O noapte cu foc și lacrimi.—Frații din 23 com. și 5 jud.

In fiecare an familia Oastei dela Sighișoara ţine noaptea Domnului în noaptea de 2 Februarie.

Anul acesta, mai mult ca totdeauna, a-cestă noapte sfântă, la care au luat parte frați și surori din 23 de comune și 5 județe, a fost un prilej de mari bucurii și în suflare pentru lucru Domnului.

La orele 8, sala germană a devenit ne-

tuturor; declamarea soarei Maria Manta a cucerit înimile prin talentul cu care declamă pentru Domnul.

E miezul nopții. Începe adunarea de zidire prin rugăciunile facute în genunchi de fr. Marin, Sărbi, Moraru, Albu, Eușan, Boito și alții, cuprinzând în ele toate fronturile Oastei, pe ostentorii ei, pe pă. Iosif, Vasile, boinevi Oastei, și toți conducerii noștri din Biserica și Stat.

Programul a fiat 5 ore, înănd cu-vânt 20 de frați.

Antihristul dela 2 Tesaloniceni cap 2 și I Ioan 4, 2.

Antihristul e fărădelegea, și toți trebuie să luptăm contra lui.

Precum spuneam în Nr. 6, se vorbește azi tot mai mult despre Antihrist, dar lumea nu știe ce nume este Antihristul.

Antihristul e fărădelegea însăși. Antihristul e culmea fărădelegilor și neleguiților din ziua de azi. Antihristul e fărădelegea și stricăciunea care hădăulează azi prin lume. Antihristul acesta este în mijlocul nostru «Copilașii mei, — zicea apostolul Ioan — aji auzit că vine Antihristul... el este acum chiar în lume. (I Ioan 2, 18 și 4, 2).

Dacă Antihristul este acum chiar între noi. Priviți-l căt e de urât și înfricoșat! Uitați-vă la el cum jocă, face baluri, petreceri, chefeșe, injură, desfrânează și umpie lumea de otrava stricăciunii și fărădelegilor.

Acum e timpul când orice suflet trebuie să se înfricozeze de acest Antihrist. Acum e timpul când toți copiii lui Dumnezeu trebuie să iinere în luptă aprigă cu acest Antihrist.

În timpul din urmă se audă vorba: nu mai putem suferi batjocorile cu care comuniștii îl batjocoresc pe Dumnezeu... trebuie să sărim în apărarea lui Dumnezeu, în apărarea crucii, în apărarea lui Hristos» etc.

Dar în lumina Evangheliei, aceste vorbe trebuesc înțepătate și explicăte. Dumnezeu și Fiul lui Dumnezeu n'are lipsă de apărarea noastră a niște păcatosă. Batjocorile neleguiților nu ating sfîntenia lui Dumnezeu, sfîntenia Domnului Isus și sfîntenia Crucii de pe Golgota. Dumnezeu, — zice Psalmul — își răde de ei (Psalm 59-8). Dumne-

zeu însuși a profetit că în vremile din urmă va fi batjocorit de «fiara cea mare» care este Antihristul (Apocalips 13, 6).

Nu atât ca să-l apărăm pe Dumnezeu și pe Fiul lui Dumnezeu trebuie să sărim contra Antihristului comunist și contra Antihristului fărădelegilor, ci pentru a ne apăra de noi însăși și sufletul nostru de otrava stricăciunii. Căci Antihristul

este «fiara cea mare» care căută sufletul nostru și mușca de moarte sufletul nostru.

Antihristul e dihania cea mare, e balaurul cel mare cu care s'a luptat Sf. Gheorghe. Cu suflarea fărădelegilor, cu suflarea celor 7 păcate de moarte, acest balaur înfricoșat căută neințetă să otrâvească și să omore sufletul nostru. Contra acestui balaur înfricoșat trebuie să

apucăm sulța lui Hristos și sabia Duhului Sfânt pentru a-i tăia capetele.

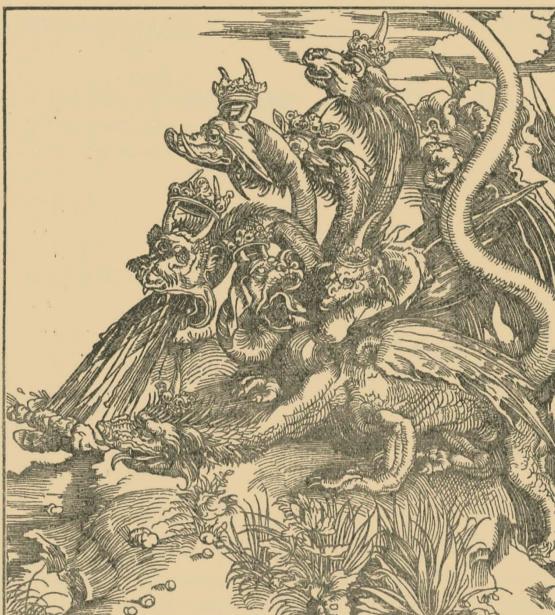
Contra Antihristului trebuie să luptăm pe două fronturi: cu sabia când vine să ne omoare trupul și să ne spargă țara. și cu sabia Duhului sfânt când vine — în chipul fărădelegii — să ne omoare sufletul.

Iar dacă e vorba de «apărarea» lui Dumnezeu și a lui Isus Hristos, apoi se ridică întrebarea, de ce nu-l apărăm pe Dumnezeu și atunci când sudulitorul de cele sfinte îl batjocorește cu cele mai spurcate înjurături? Căci și înjurătorul de cele sfinte același lucru îl face ca și comuniștul. Să ne indignăm nu numai de batjocorile ce îl aduc bolșevicii lui Dumnezeu, ci și de cele cu care îl neințim și noi, trăind în pace cu fărădelegea și păcatul.

Să spărăm sfîntenia lui Dumnezeu, apărându-ne pe noi înșine de spurcăciunea păcatului.

Să grijim fraților căci poate să se vremea din urmă, despre care scrie Biblia că: «fiara cea mare (Antihristul) va avea — pe un timp — stăpânire peste orice seminție, și orice popor, limbă și neam. și se vor închiși ei (răind în fărădelegii) toți locuitorii de pe pământ, al căror nume nu este scris în carteia vieții Mielușelului celui jungihiat. Dacă are cineva ureche să asculte» (Apocalips 13, 4-8).

Să ne scriem deci cu toții, — prin viață și faptele noastre — în carteia vieții Mielușelului celui jungihiat pentru noi și mantuirea noastră.

„Să iată să așeza un mare balaur roș cu 7 capete, zece coarne și șapte cununi împărătești pe cap“. (Apocalips 12, 3).

Slăvit să fie Domnul! — Avem o nouă îzbândă în lucrarea Lui.

După ce am pus în slujba Domnului o Tipografie, o Librărie, o Foaie, o Editură, o Compactorie, avem acum și o mașină pusă în slujba Domnului — Rămâne să mai avem și casa „Isus Birutorul“ care să le adăpostească pe toate — Fraților. Încă un „hop-rup“ ca să avem și casa „Isus Birutorul“.

Timp de 14 ani am muncit la zidirea și sufletească a porului nostru. S'a muncit — așa cum muncea odinioară Nee-mia — și cu mistria și cu trămbița; și cu plugul și cu jertfa. Înălță Domnul de sus a binecuvântat munca și jertfa aceasta.

Cu greutăți și jertfe cari ajunsesc până la patul de moarte dela Geoagiu și Davos, s'a pus în slujba Domnului o Tipografie, apoi o Librărie, o Foaie, o Editură de tipărit cărți religioase, o Compactorie; după care s'a anunțat și o camionetă (mașină), un cranic de foc, care să alerge prin țară cu Biblia și alte cărți religioase dela Librăria «Oastea Domnului».

Slăvit să fie Domnul, în sfârșit iată și o mașină pusă în slujba Lui. Am cumpărat mașina [camioneta] pe care o anunțam din partea Librăriei «Oastea Domnului» și pentru care am făcut și o strigare de ajutor.

In acest scop — precum am mai scris — s'au strâns 50

mii 883 lei, dintre cari 15 mii i-a dat librăria, iar restul de 35 mii 883 lei ajutor dela frații. Mașina s'a cumpărat cu 63 mii Lei, restul de preț întregindu-se tot de la Librărie.

Și astfel, de acum înainte, grăul din hambarul Librăriei «Oastea Domnului» își are și el un misionar special, cu care va alerga pe drumurile țării.

Înfăptuit acum și acest lucru, ne mai rămâne înfăptuirea din urmă: o măreată casă, care să cuprindă și să adăpostească sub aripile unui copereș toate aceste înfăptuirii.

Avem totă nădejdea că vom fi ajutați și în înfăptuirea acestui lucru măreț. Toți cei cari s'au trezit la o viață nouă prin această lucrare, nu vor uita ce datorează dragostei și jertfei ce s'a făcut pentru ei. Si vor ajuta să poată gusta și alții din această trezire.

Fraților, încă un hop-rup, ajută-ne Doamne, ca să avem, și casa «Isus Birutorul».

RUGĂMINȚI

Iubita noastră soră Zenovia Ohiliaru din Godinești—Dorohoi, fiind bolnavă roagă pe toți frații și surorile a se rugă pentru dânsa.

I. Olariu,

Se roagă și să fie cercetat fr. Ioan C. Popos din com. Măgureni, satul După Peatră și Nethoiaj, jud. Buzău.

Rog pe frații și surorile din țară să se roagă pentru finii meu Gheorghe ghe fiod în suferință, Const., N. Sturzu, Chioară-lal,

A trecut la Domnul † Fratele Ioan Vieru din Târnăuca—Dorohoi. A trecut la Domnul în ziua de 24 Ianuarie fiind în vîrstă de 80 ani, și de 4 ani înscris în Oaste; era plin de răvnă pe la adunătoarele Oastei. În ultimele clipe a cerut fraților să-i cînte: Sus și cerul plin cu stele, în locul celui plecat, Domnul ne-a dat și 2 frații și o soră: fr. Silvestru Pânzariu și Minu Gherasim și sora Sevastia Gh. Bordianu cari au dragoste de a slujii Domnului. Domnul Isus să dăruiască odihnă celui plecat, iar noilor luptători, tărie, să lupte lupta cea bună până în capăt.

Frații.

TINERETUL DOMNULUI

Nimeni tineretea ta să nu o defaime; fii pildă credincioșilor (Timotei 4, 12).

Un tată cumpără 5 Bibliei pentru 5 copii ai lui

Un țăran din com. Săsăuș jud. Sibiu, a venit zilele trecute în librăria noastră cumpărând o Biblie mare.

Am rămas văduv cu 5 copii, ne spunea el, pe unul il căsătoresc acum și m'am gândit că-i mai bine să i dău ca dar și o Biblie... face mai mult decât câteva sute de lei pe care-i dau.

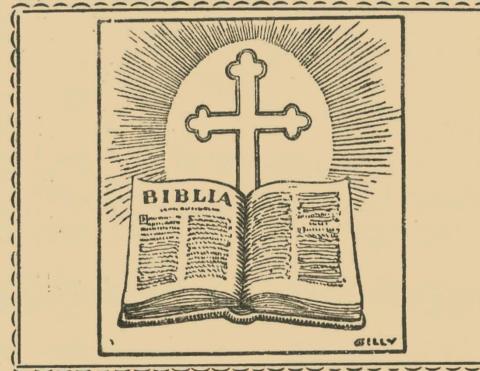
Desigur, îi spuse frațele Opreș face mai mult și decât milii și milioane de lei, pentru că de îi da cuiva toată lumea aceasta, nu i-ai dat încă nimic, dacă nu i-ai dat și pe Dumnezeu și cuvântul Lui.

Așa m'am gândit și eu, mal zise omul, de aceea vreau ca la fiecare copil să-l dau în zestre către o Biblie...

Își puse apoi desagii pe umăr și plecă spre casă, ducând cu el un dar de zestre atât de bogat. Căci cuvântul Domnului, prețuște mai mult decât aurul, decât mult aur curat (Ps. 10, 10), mai mult

decât o mie de lucruri de aur și de argint (Ps. 119, 72).

O bogăție mai vrednică de primăt decât aurul, este cuvântul Domnului, cum spune la Proverbe: Primiți mai de grabă învățăturile

mele, decât argintul și mai de grabă știința (Domnului) decât aurul scump. Căci înțelepciunea (Escripturile) prețuște mai mult decât mărgăritare și nici un lucru nu se poate asemuri cu ea (Prov. 8, 10-11). Fericit gând a avut tatăl dela Săsăuș, de a-și înzestră pe toți cății îi mai are) cu zestrea cuvântului Biblic.

Să dea Dumnezeu ca pilda dela Săsăuș să dea îndemn la toți părinții să facă aşa.

O astfel de zestre ne trebuie și nouă frați tineri. După o astfel de zestre trebuie să ne zbatem mai mult.

Părinților, o astfel de zestre îngrijiri să dați copiilor voștri.

Ion Marin.

Stropi de ploaie pentru fiecare număr vom da și căte o scurtă meditație biblică.

Cele 5 simțuri ale credinței și o legendă arabă cu cele 5 degete ale necredinței.

În continuare vom spune că mirosu credinței îl avem din dragoșten și jertfa lui Hristos: «Noi suntem înaintea lui Dumnezeu, o mireasmă a lui Hristos» (2 Cor. 2, 15). Hristos s'a dat pe sine pentru noi ca jertfă de bun miroș lui Dumnezeu (Efeseni 5, 2).

Noi trebuie să fim «mireasma» lui Hristos. El ne-a tămadunit ranele cele putredre: ne-a scăpat de miroșul cel greu al păcatului, și ne-a dat și nouă tuturor celor ce trăim cu El «un miroș de bună mireasmă».

Gustul credinței ne dă gust duhovnicesc. «Gustați și vedeti, că bun este Domnul. (Psalm 34, 8).

Cu gustul credinței aflăm că cuvântul lui Dumnezeu este mai dulce decât mireasa. (Psalm 117, 103). Când ne pierdem gustul acesta am căzut (Il Petru 2, 3).

Acestea sunt cele 5 simțuri ale credinței. În legătură cu aceste, arabi au o povîră legendă ce spune că necredința are 5 degete. Cu două degete, necredința și diavolul îl acoperă omului ochii să nu vadă lumina Evangheliștilor (Il Cor. 4, 4).

1. Auzul credinței

2. Văzul credinței

3. Pipăitul credinței

4. Miroșul credinței

5. Gustul credinței

Cu celelalte două îl astupă urechile ca să nădă cuvântul lui Dumnezeu și chemearea măntuirii. Iar cu al 5-lea deget îl astupă gura ca să nu și mărturisească starea grozavă în care se află și să nu se roage.

Tu tiner și celitorule dragă cum stai cu cele 5 simțuri ale credinței și cu cele 5 degete ale necredinței?

Invitat la Godinești — Dorohoi

Tineretul Oastei Domnului din Godinești—Dorohoi, invită cu drag pe toți frații tineri, surorile tineri și frații bătrâni, la adunarea ce va avea loc în ziua de 25 Martie 1937 (Buna Vestire).

Tineretul Domnului Godinești.

MÂNGĂIEREA TATĂLUI CERESC

Când și când la ușa
Sufle-lu-lui meu
Vin ne-căpători multe
Lo-vindu-mă greu
Pa-re că a tuncea surt cu drept cu-vânt o frun-
ză pe a-pă Sau un fulg în vânt.

Când și când la ușa,
Sufletul meu
Vin necazuri multe,
Lo-vindu-mă greu!
Pare că atunci
Sânt cu drept cuvânt
O frunză pe apă
Sau un fulg în vânt

bis

Lacrimi de căință
Curg din ochi în jos,
Iar gura mea strigă:
Sunt un păcătos!
Domnul mă mânăgâle,
Ca un Tată bun
Să eu cu credință,
Toate, toate I spun;

bis

Astfel știu că în lume,
Mult mă prețuiesc
Să aduc slavă,
Flul ceresc;
Mai știu să zic tarâș,
Ca să acel sfânt
O Doamne prin Tine,
Sănt și eu ce sănt.

bis

O duioasa cântare adusă dela surorile din Pianul de Jos. Poezia a fr. I. Tudusciuc iar melodia și notarea de fr. Ion Aron dela Pianul de Jos.

Tineretui dela Godinești răspunde prezent la datorie.

Noi tineretul Domnului din Godinești suntem prezenți la datorie și hotărâți de a lupta până la jertfă. Prin goara Sf. tale ne-am trezit la o viață nouă. Ne luplăm acum și noi ca să fim adevarăți ostașii (Il Tim. 2, 3), îadreptându-ne după cuvântul Domnului (Ps. 119, 9). Cu toate prigoanile ce avem, noi mergem înainte și vom lupta până la sfârșit (Mat. 24, 3). Adunăriținean Miercură și sărbătorile. Slăvit să fie Domnul.

Ioan Rotaru și Vasile Vasălu.

Tâlcuirea istoriei lui Iosif, fiul lui Iacob.

Precum spuneam la începutul acestor tâlcuiri, istoria lui Iosif din Biblie este o icoană minunată a vieții și lucrării scumpului nostru Mântuitor.

Pe Iosif, frații lui îl urau, pentru că era lubit de părintele lui. «Acesta este Fiul meu cel iubit» (Matei 3, 17) .. cu această recomandare a venit Iosif în lume, între «frații» lui și tocmai pentru asta, fiindcă avea iubirea deplină a Tatălui ceresc, a fost urât ca nimeni altul de pe pământ. Ura lumii este în raport cu iubirea noastră față de Dumnezeu și iubirea lui Dumnezeu față de noi.

Icoana Mântuitorului se vede apoi mai departe în istoria lui Iosif.

Pe principe Iosif, tatăl lui l-a trimis să vadă de sănătatea fraților și a oilor. «Frații lui Iosif se duseseră la Sihem, ca să pască oile tatălui lor, Israel, (tatăl lui) a zis îi Iosif: «Frații tăi pasc oile la Sihem. Vino, căci vreau să te trimit la ei». «Iată-mă, sănătatea e sănătatea fraților și dacă oile sunt bine; și adu-mi vesti». L-a trimis astfel din Valea Hebreului și Iosif a ajuns la Sihem. Pe când rătăcea pe câmp, l-a întâlnit un om. Omul acesta l-a întrebat:

«Ce cauți?» «Caut pe frații mei», a răspuns Iosif; «spune-mi te rog, unde pasc ei oile?» (Facere 37,12-16).

Tot așa l-a trimis Tatăl ceresc și

pe Domnul Isus Hristos, să vină în lume, să vadă de «frații» lui; de sănătatea lor și de «binele oilor».

Coborât pe pământ, Domnul Isus

s'a făcut om în rând cu oamenii; s'a făcut «fratele» lor și a căutat sănătatea și mantuirea lor.

Coborât pe pământ să vadă ce fac «frații» și «oile», Domnului îl s'a făcut milă de ce a văzut. Căci frații erau bolnavi de boala păcatului strămoșesc, iar oile umbrai flămânde, fără păstor. «iar El văzând gloatele, îi se făcu milă de dânsene, că erau leșinate și părasite, ca ol neavând păstor» (Matei 7, 86).

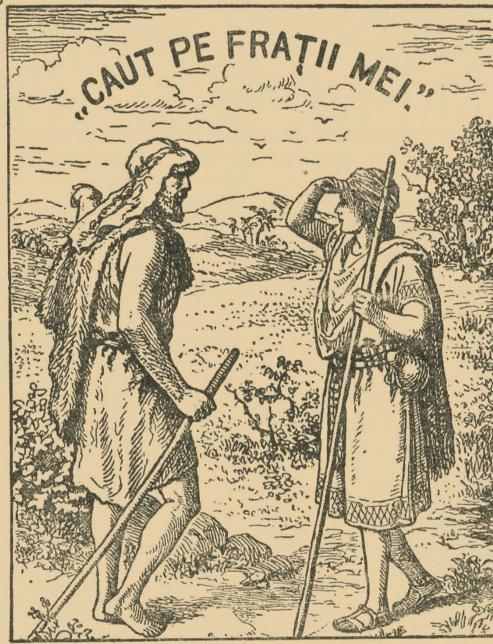
Trei ani cât a stat Isus pe pământ, a căutat mereu pe frații lui. A lucrat mereu pentru sănătatea «fraților» și «oilor».

A dat tuturor tăuduire, sănătate, mantuire. Și a strigat pe toți: «Frații Mei sunt cei ce păresc cuvințele Mele» (Matei 48,50).

Iar această misiune a Domnului Isus nu a facut nici azi. Cine a zis — zicea un vestit preicator — că Isus săde deadreapta Tatălui... O, nu. El umbă și azi prin lume și va umbla până la sfârșitul veacurilor. El bate și azi la ușă.. El caută frații și chiama pe toți: Veniți la Mine. El își caută și azi pe «frații». Lui cei bolnavi, cel păcălosi, cel pierduți.

El te caută și pe tine, drăgușule nemângălat. Lasă-l căuta și afăt de El și primește mantuirea pe care îl-o aduce de pe crucea Golgotei.

(va urma)

Din toate părțile vin daruri și scrisori pentru casa „Isus Biruitorul”.

Propunerea unei case care să adăpostească toate infăptuirile muncii noastre (Tipograffie, librarie, etc), a făcut un viu răsunet în toată țara. Din toate părțile sosesc scrisori și daruri pentru biroului acestuia gând măret.

Dăm câteva în acest număr:

Prea cuceritoare Părinte Iosif.

Am cedit în foale apelul fratelui care propune cumătarea unei case pentru librărie și tipografie. Lucrul acesta trebuia de mult implitinat de noi ostașii.

Dar al ascuns Părinte scump gândul acesta în iniția mică și plină de suferință. Și ai făcut aceasta ca să ne crui pe noi!. Doamne ce iubire față de noi!

De aceea eu socot că a sosit timpul să trecum și noi frații la jertfă. Căci în timp ce erai prizonier, noi eram crutați. Ai umblat destul pe drumuri purtat pe judecăți pentru că ne-ai dus de noi în Biserică.

O!. Cum te-ai mai lovit «ciocanele» dar n'ai părăsit roata morii căci Dumnezeu nu leăpăda pe omul firă prihană (lob 8, 20).

Astăzi când își vedem statonnicia în fața atâtlor prigoane ne simțim încolțit în putere de luptă și vrem să înămărturisim parte la jertfă. De aceea spulberul fratelui este bine venit și îndrepățit. Da... vrem o casă unde să fie adăpostită librăria și tipografia și conducătorii lor... Aceasta o vrem noi din dragoste noastră. Așa că hărutarilor de minciuni să nu ne judece (lob 13, 4).

Eu unul începând cu data de 15 Februarie 1937 voi contribui regulat cu suma care va voi Domnul, pentru cumpărarea acestei case, încheind această scrisoare rog frații dela fronturi să răspundă prezenți la datorie.

Slăvit să fie Domnul.

Vă săruști mănu Gh. V. Lazar
Bucium—lași

Scumpul și mult iubitul nostru Părinte!

Azi am trimis cu mandat postal suma de 200 lei pentru casa foli «Isus Biruitorul», adunată dela frații.

Rog pe toți frații ostaș din țară să-și fiind de o plăcută și creștinăscă datorie a contribuții cu căte 10 lei la edificarea casei foli «Isus Biruitorul». Cel ce pot să ajute pe cel ce nu pot să intre în acest scop cel puțin 10 lei de fiecare ostaș (De ex. Într-o comună sunt 30 ostaș; 18 fiind săraci, ei mal cu stare să ajute ca din aceea comună să se trimiță suma de 300 Lei).

Cu multă smerenie și dragoste

P. Rămneanu, învățător ostaș
Bereceni—Timiș

Un alt dar de 1000 Lei

Cuceritoare Părinte Trifa

Mam bucurat căd am văzut în foaie propunerea fratelui Iulius Igna, deoarece aceasta a fost și propunerea mea încă de când a scris fr. Jarda, însă am întârziat să vă mărturisesc.

Mă alătur dar și eu la propunerea fratelui Igna; donez și eu din mila Domnului suma de 1000 lei, iar de la viața voia Domnului voi vesi la vară în vacanță să lăzrez la casa lui «L. B.» și cu mănilă.

Rog și eu pe iubitori noștri frați din toată țara să contribuie fiecare cu căt poate pentru ce în primăvara să se poată pune piatra fundamentală acestei case unde să se așeză pentru totdeauna Tipografia, Librăria și scumpul nostru Părinte atât de rău chinuit și aspirat, care mereu se mută din casă în casă, iar pentru noi să fie un loc unde de căte ori vom merge, il vom vesi și sălvi pe Domnul Isus Hristos. Scumpul nostru Mântuitor Isus Domnul să ne ajute să vedem și această dorință împlinită.

Slăvit să fie Domnul.

Ioan V. Lazăr
ostaș a lui «L. B.» Făgăraș

Un dar de 500 lei

Dela sora Const Bleagu, din Brașov, am primit un dar de 500 Lei

Un alt dar de 500 lei

Dela fratele Gheorghe Biji Someșenii—Cluj am primit un dar de 500 Lei, care se va plăti în 5 rate lunare de căte 100 Lei.

Alte daruri

Andrieșescu Iosif Timișoara—Timiș	Lei 100
Ilie S. Stanciu Priboieni—Muscel	> 25
Maria N. M. Drăghici Cocoș—Mehedinti	> 20
Zaharie Tomiță Felnac—Timiș	> 50
Florea Călină Vârnavoari—Teleorman	> 100
Const. P. Nicolae Puiești—R. Sărat	> 90
Gh. V. Lazar Bucium—lași	> 100
Pelin Nicușor Ferendia	> 25
Ilie Ștefănescu Sădova Nouă—Timiș	> 20
Nic. Mărlăoara Nechifor S. Nouă—Timiș	> 50
J. Prohab Lugojanu Belinț—Timiș	> 15
Tanasi Zdrob Fundul Moldovei—C. Lung	> 100
Traian Pomohaci	> 100
Doru Th Ursu Dumbrăveni—Botoșani	> 25

Oastea Domnului prin fr. Ion V. Iuga:lescu

Gornețu Cuib—Prahova < 330

Zeri Miron Rusculiu—Huedoara < 10

Săvău Nicolae, Câmpeni—Turda < 20

Ion Munt. zis Răslinăreanu Arp. de sus Fag. < 10

Biji Gheorghe Someșenii—Cluj < 100

Biholț Nicolae Ezeriș—Caraș < 20

Dan Anghel Geoagiu de Jos—Huned. > 100

Pavel Dăneșcu, Ilie Blăsteanu, Căpâlnăș > 40

Petru Bălăntionu Gladina—Rom—Severin > 5

Grigore B. Păunescu Solacol—Ilovoi > 100

Milca Damaschin Șoșdea—Timiș > 5

Tudor Durlea Odobasca—R. Sărat > 10

Octavian Pleșteu Zalău—Sălaj > 10

Nicolae Marconescu Săcele—Severin > 25

țădean Petru—Sălciva nouă—Timiș > 10

Oastea Domnului Slobozla Covurlui prin fr. N. N. Tudorancea, Covurlui > 65

Ioan Zbârna Ogrezeni—Ilovoi pt. cititorii > 100

fotii din com. Ogrezeni > 100

Toma Tămas Pleșteu—Someș > 35

Ioan Toda Moreal—Prahova > 100

Frații ostașii din com. Măcileni—Covurlui > 45

prin fr. Virgilii Gh. Lupu > 45

Oastea Domnului din Galbenu—R. Sărat > 100

prin fr. Costache Dumitache > 100

Ioan Stanciu, Crăciun Enă Trestieni—Ilovoi > 20

Iulian N. Nicolaescu Balciu—Călăcrău > 20

Iosif Boldeia Bichigi—Severin < 10

Iancu Gurău, Alex. I. Tecuciian Drăg. Tecuci < 80

Ioan Lupu Drăgănești—Tecuci < 20

Borcuța Petru Sicula—Arad < 25

Stanciu Ioan Sâmbăteni—Arad < 20

Pavel Rămneanu Inv. Berecua—Timiș colecta dela frații < 200

Constantin Pandachi Bozur—Roman < 50

Tudor Liteanu Dracea—Teleorman < 15

Cu total până acum

Darul fr. Iulius Igna Lei 1000

Daruri din acest număr > 4020

Total < 5020

Un joc „nevinovat” a tăiat capul sf. Ioan Botezătorul.

Moartea sf. Ioan Botezătorul ar trebui să stea neîncetată în fața noastră și în gândul nostru căci e plină de adânci învățături.

Ioan era urât de Irod pentru că mușta că ține pe muierea fratelui său (Marcu 6,17). Ioan nu putea suferi păcatul, ci striga după el oriunde îl vedea.

Dar diavolul — «tatăl mincunii» — urăște cu toate puterile sale adevărul și pe mărturisitorii adevărului. Așa a fost și cu sf. Ioan. Prin ura lui Irod și Irodiada, diavolul umbla să-l piardă pe Ioan. Nu putea însă, pentru că Ioan era foarte iubit de popor.

Dar diavolul n'a disperat. Pentru planul lui, a așteptat un «prijele potrivit». A așteptat o zi cu «bun prilej»; iar ziua aceea a fost ziua nașterii lui Irod. A așteptat dracul ziua beției și a jocului căci știa el, tartarul cel bătrân, că atunci e «prilej» să-l piardă pe Ioan. Si planul diavolului a reușit pe deplin. În fața lui Irod cel beat, diavolul a jucat cu fata Irodiadei. Si lui Irod cel beat i-a plăcut atât de mult acest joc drăcesc, încât pentru el a tăiat capul lui Ioan

(Marcu 6, 14—29).

Si astfel beția și jocul au tăiat capul sf. Ioan.

Cu ajutorul jocului, o fată mică a tăiat capul unui om mare.

Pentru izbâncirea sale, dracul pândește și azi zile cu «bun prilej». Iar aceste zile sunt și azi zilele în care se fac beții și jocuri. În astfel de zile, «taie» diavolul și azi «capuri» și ucide suflete. Pe oriunde se fac jocuri și beții, se «taie» și azi «capuri»; se pierd suflete. Câte odată, pe la jocuri și beții se junghie și se omoară trupuri — dar suflete,

regulat, la orice joc și petrecere.

Jocul a tăiat capul sf. Ioan. Cu ajutorul jocului a secerat diavolul o astfel de biruință. De aceea toți sf. Părinți spun că jocurile sunt lucrul dracului și le osândesc cu cele mai grele cuvinte. Toți sf. Părinți, toate Canoanele și toate Pravilele osândesc jocurile ca pe lucrul dracului și pun sub afurisanie pe preoții și laicii cari joacă (vom strângă cândva într-o carte întreagă aceste lucruri).

«Toate jocurile sunt dela

dracul» — zice Pravila dela Govora la pag 67.

Canonul 54 dela al 7-lea Sionod ecumenic zice: Nu se cade clerilor [preoților], a privi la niscai-va priviri, sau jocuri la nunți ori la cine, ci mai înainte de a intra muzicanții să se scoale și să se ducă de acolo... așa poruncește învățătura Părinților noștri... cei ce vor stăru în aceasta, de va fi cleric [preot] se depune, iar de va fi mirean se afurisește, ori de joacă, ori de privește [Tot așa spune și Canon. 24, 51, 62 al Sinodului 6 ecumenic.

Din ziua în care jocul a tăiat capul lui Ioan, jocul ar trebui blâstămat și afurisit de toți creștinii cei adevărați.

Dar durere, jocurile sunt azi apărate de multe ori chiar de cei ce ar trebui să le blasfeme.

(«Telegraful Român» vorbește despre «jocuri nevinovate» și spune că Duhul sfânt a sădit jocul în firea popoarelor. «Toate jocurile sunt dela diavolul» — zice Pravila dela Govora, iar «Telegraful» spune că sunt răsadul Duului sfânt).

(Luată din carte «Alcoholul, duhul diavolului», pag. 90-91)

S'a înecat în pahar bând cu „măsură”

In ch'pul de alături se vede un om înecat într'un pahar de băutură. Desigur, acest ch'p e o închipuire pentru că un om nu începe într'un pahar de băutură. Si totuși, această închipuire este adevărată, pentru că mil și milioane de oameni înecă în paharul de băutură. Acest adevărat spune și vechia vorbă de înțelepicină că «mai mulți oameni se înecă în pahar decât în mare».

Jertfele ce le face apa mărilor sunt o nimică față de jertfele ce le face alcoholul, apa cea moartă a morțil.

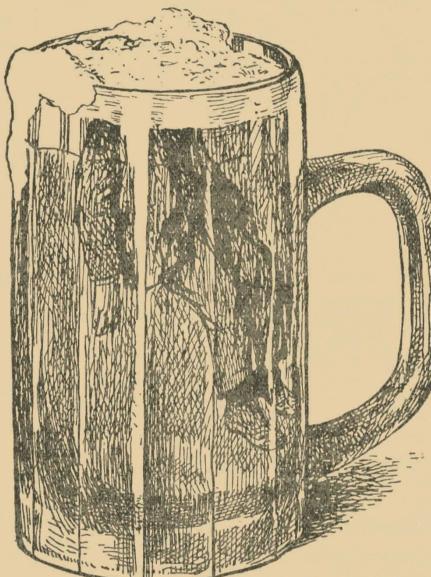
O, ce pierzare înfricoșătoare este alcoholul și totuși, mai sunt încă atâția vestitori ai Evangheliei cari deschid ușa și lasă ușa deschisă în fața acestor pierzări.

Părintele Gh. Paschia, misionarul ostaș dela București, preciza atitudinea Oastei față de alcool prin cuvintele:

Ostașil cari luptă contra beției, mai bine fac că nu beau, ca să nu fie pricină de scandal. (Vorba mai bine fac, are și ușa cealaltă; adecă bine fac și cei cari beau) Ostașil rămâne în spiritul ortodoxiei și când nu beau, după cum ortodox este și ceile bea cu măsură.

Despre această precizare am scris pe larg în n-rul 4, sub titlu: «O vorbă de ișpită: să bei cu măsură». pentru că pă. Paschia fusese cel ce săcuse această precizare în foaia »Lumina Satelor».

Acum vom spune numai atât: să fie sănătos părintele Paschia căci ne-a scăpat de o mare

grijă, asigurându-ne că putem fi ortodocși și dacă bine, fiindcă, altcum era căt p'aci să nu putem fi ortodocși dacă nu bine «cu măsură».

Cu o astfel de precizare să înecat și omul din paharul de alături. A băut — cum spune pă. Paschia — tot cu «măsură» până când l'a biruit patima și «s'a înecat».

Așa se întâmplă acum la Oaste, când s'apucă unii să deschidă uși pe cari noi, cu atâta trudă, le-am închis.

Nu-i și nu-i și iară nu-i vreun loc în Biblie care să libereze jocul!

Am cercetat amănăuști în Noul Testament și în Biblie să aflu undeva un loc pentru liberarea jocului și nu am aflat. Nu-i și nu-i și iară nu-i în toată Biblia un singur loc care să libereze jocul. Si nici în Tradiție nu-i aprobat jocul căci acei ce au scris Sf. Tradiție au fost sfânti! Părinți tot prigojniți de lume din pricina că nu au voit să joace și au mustrat aspru pe cei ce iubeau jocul; deci între oameii cu plăcere de cele sfinte și între cei ce iubesc lumea și plăcătul toldeaua au fost neînțelegeri.

Din pricina unui joc a fost tăiat capul sf. Ioan Botezătorul, și tot din pricina jocurilor e prigonit părintele Iosif azi și fi strigă rătăcit. Adevărat că e rătăcit că nu-i pe calea lui satan ci a apucat pe calea lui Isus cel răstignit.

Și lui Isus tot așa i-s zis lumea că are drac și duce norodul în rătăcire, deși nu avea nici un păcat.

Dragul nostru părinte a rămas rătăcit că nu mai joacă și-l vestește pe Isus Domnul nostru. El conduce Oastea vie, la cereasca împărătie. Mergi și te pe drumul sfânt, aruncă-l Lui ori și ce gând. Săvăt să fi Tu Isus în veci amin.

Ostaș. Latif Gh. Sadova Bucovina